Gặp Nhau Lần Cuối

Bây giờ là mùa thu, mùa của thi nhân, của hồi tưởng, của dĩ vãng, của chia phôi, của thương, của nhớ.
Ngày xưa, tình chưa kịp ngỏ thì nàng đã sang ngang…
Bôn mươi năm sau, chàng từ cực Nam đến thăm nàng, tận cực Bắc. Họ vẫn e ấp ngượng ngùng và lại vẫn chẳng nói gì với nhau. Nàng giận vì chàng vẫn làm thinh. Một tuần trôi qua nhanh. Đêm trước khi chàng ra về, trời rả rích mưa … Hai người cứ lặng thinh mà đếm giọt mưa..,. Rồi hai người vĩnh viễn xa nhau, không phải vì họ hết thương nhau mà bởi vì chung quanh họ còn nhiều hệ lụy của cuộc đời…

Gặp Nhau Lần Cuối

Mùa thu năm đó tới thăm em
Hai đứa nhìn nhau dưới ánh đèn
Em vẫn giận anh làm mặt lạnh
Ngoài trời thu chớm, trời sắp đêm

Em vẫn lặng thinh, miệng chẳng cười
Dù mai anh s ẽtr ởv ềthôi
Ngọn gió tình cờ, xin hãy thổi
Lửa tình lạc đâu mất ngoài khơi

Chúng mình im lặng lâu thật lâu
Lòng ai cũng nặng trĩu u sầu
Ta đã qua rồi thời hoa bướm
Xa nhau một thuở, bạc mái đầu

Em vẫn lặng thinh chẳng nói cười
Như ngày xưa đó tóc buông lơi
Trường xưa kỷ niệm vương bụi phấn
Con gái nhà ai hay hổ ngươi

Thôi nhắc làm chi thời dĩ vãng
Bơi lại làm gì kỷ niệm xưa
Lung linh dưới nến mờ hư ảo
Ta lặng nghe Trời đếm giọt mưa

Đôi ta nay đã bạc mái đầu
Cho dù đã rất nhớ thương nhau
Cách xa ngàn dặm mờ quan ải
Phai lạt ân tình ai biết đâu

Mưa vẫn rơi nhiều khóc biệt ly
Nắm tay lần cuối tiễn anh về
Trời lạnh làm tay em run lạnh
Lòng cũng lạnh theo buồn tái tê

Sao Khuê